

Broj 17 Lipanj 2015.

List učenika Osnovne škole Josipa Antuna Čolnća

8.a razred

ODLIKAŠI

naši ...

Ana Sučić

Franko Šimunović

Gabrijela Bušić

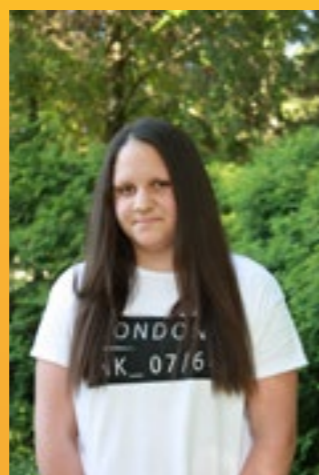
Ivan Brdarić

Lea Krsnik

Josipa Ivezić

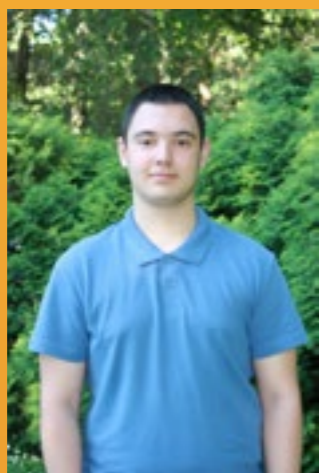
Ivna Lozić

Ivana Goluža

Lucija Bažant

Robert Ilijov

8.ŠP

razred

Gabrijela Milić

Dragi naši čitatelji!

Vrutkovci su ponovno tu na kraju još jedne školske godine. Malo smo umorni na kraju, ali radosni jer smo vam donijeli puno lijepih vijesti, intervjua, vaših pjesničkih i likovnih radova, rezultate natjecanja, pjesme naših osmaša i još puno zanimljivosti. Kao što možete vidjeti, ove godine izlazimo samo u digitalnom obliku. Ipak, sigurni smo da će vam se svidjeti i da ćete biti zadovoljni te i dogodine slati vaše priloge.

Velika pusa, vaše novinarke! 😊

Impressum

List učenika OŠ Josipa Antuna Čolnića, Đakovo, lipanj 2015., broj 17.

Izdavač: Osnovna škola Josipa Antuna Čolnića
Trg Nikole Šubića Zrinskog 4, 31400 Đakovo

Za izdavača: ravnatelj Zvonko Belvanocvić, prof.

Glavni urednici: Mario Racić, Ivana Ivić.

Uredništvo učenica: : Ivana Svalina (7. a),
Ivana Mihalina (7. b), Jelena Barišić (7. b), Marija
Zrakić (7. b), Ana Delić (7. b), Manuela Kelava
(8. b), Tea Pavković (8. b), Ivana Veselinović (8. b),
Ivna Čurić (8. b)

Naslovnicu ilustrirala: Maja Mijakić, (5.a)

Grafičko oblikovanje i dizajn:

Design studio KOLAK, V. k. A. Stepinca 29, Đakovo
www.advance-media.eu

SADRŽAJ

Naši odlikaši	2
Urednice, impressum	3
Razgovor s ravnateljem	4
Osmaši u komuni	5
Događanja u školi	6
Učnički radovi - razredna nastava	8
Dan škole	10
Događanja u školi	11
8. a, 8. b	12
Uspjesi učenika, Lidrano	14
Uspjesi naših učenika	16
8. c, 8. šp	18
Događanja u školi	20
Učnički radovi - predmetna nastava	22
Razgovor s Josipom Rajkovićem	24
Ni jezik nije prepreka za bolji život	26
Učimo o domovinskom ratu	28
Školski projekt GOSPODARENJE OTPADOM	29
Školski projekt MIRIS KNJIGE	30
Događanja u školi	31
Odlikaši naši	32

U siječnju 2015. godine održani su redoviti izbori za ravnatelja OŠ Josipa Antuna Čolnića. Na tim izborima za ravnatelja naše škole izabran je Zvonko Belvanović, dotadašnji učitelj povijesti. Ovo je prigoda da malo bolje upoznamo našeg novog ravnatelja i njegova razmišljanja o budućnosti naše škole.

Gospodine ravnatelju, predstavite nam se u nekoliko rečenica.

Rođen sam 1980. u Đakovu gdje sam i završio osnovnu i srednju školu. Nakon toga upisujem Filozofski, tada još Pedagoški fakultet u Osijeku gdje sam diplomirao 2004. i stekao Visoku stručnu spremu profesora povijesti i hrvatskoga jezika. Oženjen, otac dvije djevojčice.

Nakon dugo godina pripremanja, od ove školske godine Područna škola u Satnici Đakovačkoj odvojila se od nas i postala samostalna. Što to znači za nas?

Za nas to znači rastanak od dijela kolektiva koji je bio našim sastavnim dijelom od osnutka Škole 1981. To je samo doviđenja, nikako zbogom jer su odnosi među školama ostali odlični, a osim toga nekoliko nam je i zajedničkih djelatnika. Drago mi je da je došlo do odvajanja jer je to veliki impuls razvoja za tamošnju općinu, a nama je olakšanje, prvenstveno u pogledu organizacije jer su u našem sastavu Područne škole Kuševac i Široko Polje.

Svjedoci smo sve manjeg broja djece u školama. Kako naša škola stoji po tome pitanju?

Naša škola dijeli sudbinu ostatka Hrvatske. Osim pada broja rođene djece, jednako je velik problem odlazak djece zajedno sa svojim roditeljima u inozemstvo. Trenutno naša škola broji 576 djece. Prije desetak godina taj je broj bio više nego dvostruko veći. Niti sa Satnicom na kraju prošle školske godine nismo imali više od 800 učenika. To govori u kakvom se demografski katastrofalnom stanju nalazimo. Jedini način za održanje kakvog-takvog broja djece je ponuditi roditeljima što više raznovrsnih sadržaja da bismo ih prodobili da nam povjere odgoj i obrazovanje svoje djece. Zato u zadnje vrijeme u školi organiziramo različite sadržaje, skupove, prezentacije, natjecanja, radionice za učenike i njihove roditelje. Pokušavamo biti prisutni na što većem broju natjecanja, sportskih i obrazovnih, natječajima, kulturnom životu Grada, posebice u ovoj godini jubileja - 200 godina od rođenja i 110 godina od smrti biskupa Strossmayera.

Što naša škola može ponuditi sadašnjim i budućim učenicima?

Može im ponuditi uvijek otvorena vrata, neposrednost, dosljednost, jednak tretman za sve, kvalitetan rad nastavnog kadra, maksimalan trud i suradnju svih djelatnika škole. Jamstvo da će se njihova prava poštovati u svakom pogledu, ali tražiti da poštuju svoje obveze koje su propisane u Kućnom redu škole. To je jedini način da svi odgojno-obrazovni ciljevi budu zadovoljeni na obostrani interes i zadovoljstvo.

Na školi su ove godine poduzeti neki građevinski radovi. O čemu je riječ?

Proljetos je u prizemlju izgrađen sanitarni čvor za invalidnu djecu. Time smo pokazali osjetljivost prema najugroženijima i osigurali im uvjete za školovanje u našoj ustanovi do kraja osnovnoškolskog obrazovanja. U tijeku je izrada idejnog rješenja dugo spominjane Male dvorane, prostora koji propada od izgradnje škole. U cilju privlačenja što većeg broja učenika, za dvije godine tamo bi trebao niknuti prostor u kojem bi se odvijao produženi boravak. Time bismo postali prva škola u Đakovu koja tu pogodnost nudi učenicima i roditeljima.

Svakako hvale vrijedan je podatak da smo izabrani za e-školu. O kakvom je projektu riječ i što to znači za našu školu?

Iznimno sam ponosan jer sam ravnatelj prve đakovačke osnovne škole uključene u ovaj projekt. Radi se o potpunom informatizaciji škole i koraku naprijed u osuvremenjivanju nastave koja će djeci biti zanimljivija i, nadam se, korisnija. Iskustva škola koja su već sudionici ovoga projekta su pozitivna i ne sumnjam da će tako biti i kod nas.

Ove smo godine malo drugačije obilježili Dan škole?

Prva je faza obilježena na datum rođenja Josipa Antuna Čolnića (11. ožujka) natjecanjima učenika Razredne nastave. Druga, svečana je obilježena 22. svibnja sportskim natjecanjima učenika Predmetne nastave i svečanom priredbom u Hrvatskom domu gdje smo prikazali sve najbolje što škola nudi. Poseban naglasak je bio na naših 23 odlikaša te učenicima koji su se plasirali na državna i županijska natjecanja.

Ova generacija mi je posebna jer sam im bio nastavnik i razrednik 3,5 godine. Želim im svako dobro i da upišu željenu školu te da se zaposle i ne napuštaju našu zemlju.

Za kraj...

Na kraju bih se još jednom zahvalio svima koji su mi dali povjerenje izabravši me na ovu odgovornu i zahtjevnu funkciju. Trudit ću se ispuniti sve zacrtano u programu i biti prvi među jednakima. Mislim da sam dio zacrtanoga u ovih nekoliko mjeseci i ispunio.

Osmaši u komuni

Učenici 8. razreda u pratnji razrednika, ravnatelja i defektologinje su u srijedu 29. travnja 2015. godine posjetili Terapijski centar Ivanovac koji je dio organizacije „Zajednica Susret“.

Humanitarna organizacija „Zajednica Susret“ je nevladina i neprofitna udruga koja se bavi tretmanom ovisnosti o drogama, alkoholu, kocki. Prva udruga koja se počela baviti ovisnošću u Hrvatskoj prije 24 godine. Ova zajednica radi po programu „Projekt Čovjek“ (Progetto Uomo) koji je nastao sedamdesetih godina prošlog stoljeća u Italiji, a prilagođen je hrvatskim prilikama.

Terapijski centar Ivanovac smješten je na prekrasnim obroncima Psunja, 18 km od Okučana.

Kroz radnu terapiju korisnici sami kuhaju, peku kruh, brinu se o životinjama, uzgajaju hranu i obrađuju zemlju. Kuću i popratne objekte griju na drva koji korisnici sami pripremaju i izvlače iz šuma. Program „Projekt Čovjek“ nije ni terapija ni metoda već filozofija života i rada u Zajednici i jedini mu je cilj upoznati samoga sebe, potvrditi vrijednosti međusobnih odnosa i međuljudske solidarnosti. Program je individualiziran, koliko će tko ostati u njemu slobodna je odluka svakog pojedinca.

Osobno svjedočanstvo troje korisnika uvelo je učenike u priču o paklenom životu s drogom i alkoholom. Korisnici su imali konkretne primjere za sve učenike o tome zašto ne smiju pokleknuti u iskušenju da isprobaju neku od sredstava ovisnosti te korisne savjete kako da se zaštite.

Ugodno druženje završilo je s puno učeničkih pitanja na koje su svi korisnici spremno odgovarali. Sigurni smo da će se učenici nakon svjedočanstava i svega što su godinama učili o ovisnostima još lakše oduprijeti pritisku vršnjaka i reći „NE“ svemu što bi im moglo štetiti te izabrati pravi životni put.

„Čitamo mi, u obitelji svi“

Dana 12. prosinca 2014. godine u našoj školi je po četvrti put započelo provođenje državnog projekta za popularizaciju čitanja, razvijanje čitateljskih navika i prijateljavanja s knjigom pod nazivom „Čitamo mi, u obitelji svi“. Projekt organizira Hrvatska mreža školskih knjižničara RH, a provodi se u 3. razredima. Cilj projekta je poticanje čitanja u koji su uključeni učenici 3. razreda, njihovi roditelji, učiteljice i školska knjižničarka.

Drugi cilj je nabava neelektirnih naslova u školsku knjižnicu. Djeca iz onih obitelji u kojima se puno razgovara i strpljivo sluša najmlađe, čitaju i pripovijedaju bajke te u kojima se nadzire djetetovo gledanje TV-a i vrijeme provedeno na računalu, čuvaju početnu znatiželju i lakše razvijaju čitateljsku sposobnost.

Prvašići u knjižnici

Čemu služi knjižnica? Kako se postaje njen član? Što se sve u njoj može naći? Zašto djeca vole knjižnicu? Znatiželjni su prvašići odgovore na sva ova pitanja potražili za svog prvog nastavnog sata u školskoj knjižnici održanog u srijedu 24. rujna 2014. godine.

Knjižničarka Ivanka Majbaum otkrila je najmlađim korisnicima na kojim su policama knjige za njihov uzrast, kako se one koriste i čuvaju, pokazala im da knjižnica osim knjiga sadrži i dječje igre i uručila im njihove prve članske iskaznice. Mnogi su jedva dočekali posuditi svoju prvu knjigu.

Nova su znanja provjerili na kraju sata kroz igru; stavljajući smješka i plačka na slike koje prikazuju lijepo ili neprimjereno ponašanje u knjižnici.

Osmiši na satu 'slobodnog penjanja'

U četvrtak, 12. ožujka, u sklopu nastave tjelesne i zdravstvene kulture posjetili su nas članovi Planinarskog društva Đakovo i Gorske službe spašavanja stanice Osijek. Za učenike 8. razreda održali su sat slobodnog penjanja na umjetnim stijenama koje se nalaze u našoj školskoj dvorani. Učenicima su pokazali opremu potrebnu za bavljenje slobodnim penjanjem te kako se penjati po umjetnoj stijeni. Svi su se učenici mogli okušati u ovom sportu te su pokazali veliku spretnost i izdržljivost.

Cilj ove aktivnosti bio je osvijestiti učenicima da postoje i drugačiji načini rekreativnog bavljenja sportom od onih kojima se običavaju baviti te promicati sportske aktivnosti u prirodi budući da se slobodno penjanje, osim treninga u dvorani, odvija na prirodnim stijenama nerijetko okruženim prekrasnim krajolikom.

Zahvaljujemo članovima PD Đakovo i GSS stanici Osijek na odvojenom vremenu i odličnoj dugogodišnjoj suradnji!

Poklade

Tradiciji maskiranja, koja između Nove godine i Pepelnice živi još od poganskih vremena, pridružili smo se i mi. Naši su učenici, poput većine ljudi raspoloženih za zabavu, jedva dočekali odjenuti se drugačije, staviti masku i barem na trenutak postati netko drugi ili - nešto drugo! Kauboj, pastir, klaun, pčelica, plesačica, nindža, šeik, baka, časna sestra, vojnik, gusar, superheroji... Samo su neki od brojnih likova koji su koračali školskim hodnicima. Bijeg od stvarnosti đačkih klupa nitko nije želio propustiti, a čije se lice krije pod maskom nije bilo lako pogoditi, čak ni prijateljima iz istoga razreda. Krivac tomu je kreativnost i maštovitost naših učenika.

Četvrtiši posjetili policijsku postaju

I ove godine, učenici četvrtih razreda u svome kurikulumu imaju teme građanskog odgoja i obrazovanja. Jedna od tema je svakako i obilazak i upoznavanje državnih institucija pa su tako posjetili i policijsku postaju.

Učenike i njihove učiteljice dočekaao je policijski službenik, gospodin Antun Jakšić, te je pokazao učenicima prostor operativnog dežurstva, prostor za uhićenja, prostor prometne policije i službena vozila. Razgovarao je s učenicima o vrstama ovisnosti, a posebno je objasnio i ulogu kontakt policajca. Predavanje je bilo vrlo zanimljivo, a nakon predavanja učenici su se okrijepili sokom i grickalicama.

Učenici naše škole i ove su godine proslavili Europski dan jezika

Dan je to koji se obilježava 26. rujna još od 2001. godine na inicijativu Vijeća Europe. Cilj ovog dana je potaknuti učenje što više europskih jezika, u školi i izvan nje. Upravo je jezična raznolikost ono što nam pomaže shvatiti ostale kulture, a na ovaj se način promiče višejezičnost u čitavoj Europi.

Naši su šestaši bili zauzeti pisanjem pisama i razglednica u čak 13 europskih zemlja: Englesku, Škotsku, Rumunjsku, Slovačku, Češku, Italiju, Francusku, Latviju, Švedsku, Srbiju, Bugarsku, Poljsku i Belgiju. Pisma su pisali na engleskom jeziku, a adrese su dobili od svoje nastavnice engleskog jezika, Lane Matijaković. Uz pisma smo poslali i fotografije naše katedrale. Uskoro su stigli i odgovori iz svih ovih zemlja, na veliku radost učenika i nastavnice: stigla su brojna pisma, razglednice, mini- poster i čak i ručno izrađeni straničnici. Neki učenici su poslali i svoje e-mail adrese te se na taj način komunikacija nastavlja.

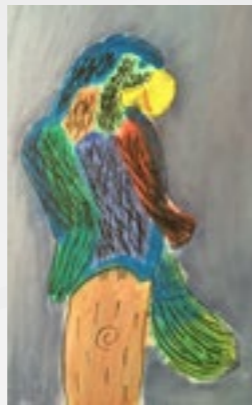
Blago medvjedima

Medvjed stalno jede kruške
al se boji puške.
Njegov zimski san traje dugo,
a kad se probudi puše jugo.

Za doručak jede med
a za ručak sladoled.

Dok medvjed pije
vjetar vije pa se sa sekom
trka tko će do šume prije.
Kada medvjed sanja onda
sanja da hranu ganja.

Ivan Džambić, David Šušak
i Petar Milić, 3.šp

Ana Flanjak, 4.c

Proljeće
Proljeće se budi,
snijeg se ostati trudi.
Kada zavlada proljeće
s neba sunčana zraka dolijeće.

Otopi se snijeg
pa je zelen brijeg.

U travi cvjeta cvijeće,
dok nam lišće kiti drveće.

Tena Ivančić, 4.c

Gloria Papratović, 4.b

Proljeće

Proljeće je došlo u moj grad,
veseli mu star i mlad.
Sva djeca izlaze van,
da vide proljetni dan.
S juga dolaze lastavice male,
djeca za njih ne mare.
U travnju rastu jaglaci, cica mace,
miriše ih male slatke mace.
Djeca ne žele da proljeće ode,
Boga za to mole.

Lorena Dedić, 4.b

Melani Skender, 1.b

Katarina Petričević, 3.b

Marija Lukić, 3.c

Tea Dragić, 3.b

Priča o tjednu

Sedmogodišnja djevojčica Anja ide u prvi razred.
Učili su dane u tjednu. Ali dok je učiteljica govorila, Anja nije slušala.
Bila je previše brbljava. Učiteljica je ljuto rekla:

-Zašto ne paziš? Ovo je jako važno!

Anja je bila tužna, a učiteljica je rekla:

-Djeco, pisat ćemo ispit o danima u tjednu. Za one koji ne znaju okrenula se prema Anji, neka nauče.

Anja je došla kući, otvorila svoju knjigu i učila. Nije joj puno pomoglo, jer nije znala dobro čitati.

I mama i tata su joj objašnjavali, ali ni to nije pomoglo.

Mama je zvala učiteljicu i pitala:

-Postoji li neka dopunska nastava za Anjin problem?

Učiteljica je rekla da postoji.

Mama je pitala kada Anja može doći.

Učiteljica je rekla:

-U četvrtak u 13.

Anja je došla na dopunsku nastavu, pažljivo slušala i puno dizala ruku.

Onda je mislila:

-Zašto pričati pod satom kad mogu biti sjajna učenica. Bliži se vikend, mogu učiti.

Kada je predala ispit, učiteljica je pogledala i rekla:

-Ovo je za pet.

I tako je Anja bila sve bolja učenica.

Ana Ćurić, 1.b

PLAVA VILA

Na kraju brda velika kuća bila
a u njoj sjedila jedna plava vila.

Vila duge plave kose
koja se uvijek smoči od rose.

Vila čisto bijele haljine
koja je letjela do vrha planine.

Tamo se igrala sa drugim vilama
i lepršala svojim zlatnim
krilima.

Od dana do noći
vila bi ipak u san trebala poći.

Ivona Dilber, 4.c

Pingvini

Pingvini kao dirigenti izgledaju,
pogotovo kad se u stroj poredaju.

Košuljice bijele i frakove nose,
cipelice narančaste, njima se ponose.

Vježbaju taktiku,
dok žive na Antartiku.

Veselo se gegaju,
dok se na ples spremaju.

Iva Mijakić, 3.a

Iva Mijakić, 3.a

Josipa Žutić, 1.a

Moj tata

Moj tata je najbolji tata na
svijetu.

On se brine o meni i braći.

Pomaže mi u učenju i vozi me na
trening.

Idem s njim u šetnju i na izlete.

Niko Jaman, 1.b

Ema Cindrić, 1.a

Želim

Ove godine želim veselje i sreću,
i to punu vreću!

Obitelji cijeloj,
Čestitam u noći bijeloj.

Svojoj prijateljici Irmi,
igračke iz svih firmi!

Moji roditelji sigurno žele,
osmijeh na mom licu i
ljubavi sitnicu.

Matea Klobučar, 4.b

PERO I PAPI

Svakoga dana viđam ih ja,
ta mala svadljivca dva.

Plave i zelene su boje,
kad im pričam mirno stoje.

Koje li su to zgode,
kad papige glavnu riječ vode.

Pero i Papi mi ne daju mira,
dok s radija glazba svira.

Kad padne noć,
papige na spavanje moraju poč.

Stjepan Stojić, 3.a

Iva Perić, 4. a

JA SAM SLIKAR PROLJEĆA

U ruci paleta, u paleti vodene boje.

Ja šaram, crtam, bojam svakakve slike.

Svaki dan smišljam novu umjetničku sliku.

Igram se, nanosim marljivo vesele, vedre i tople boje.

Djeca vole slikati.

Znate li koje su najčešće boje?

Najčešće su boje proljeća.

Kada crtam, uvijek maštam.

Imam bijelu kutu i veliku maštu!

Marija Lukić, 3.c

Blago mačkama

Lovila sam cijelu noć
Sanak će mi dobro doć.

Sanjala sam miševe
Pričali smo viceve.

Blago mačkama!
Blago mačkama!

One samo predu,
I miševe jedu.

Marina Pavlović i Slavica
Zeko, 3.šp

DAN ŠKOLE: Uvijek jedinstven i maštovit program

U petak, 22. svibnja 2015. godine, obilježili smo Dan škole. U dopodnevним satima održavala su se sportska natjecanja u našoj dvorani, a u 18.00 sati u Domu kulture održana je svečana priredba.

U uvodnom dijelu, ravnatelj škole Zvonko Belvanović je pozdravio sve prisutne te istaknuo kako je i ove godine naša škola postigla mnoge zapažene rezultate, a dio njih se mogao vidjeti i u bogatom glazbeno-scenskom programu u kojem su sudjelovali školski zbor, dramska skupina, mladi glazbenici, recitatori, ritmička skupina te drugi.

Najboljim učenicima, kojih je ove godine bilo dvadeset i troje, uručio je pohvale i nagrade za odličan uspjeh i uzorno vladanje te ostalim učenicima za zapažene rezultate na državnim te županijskim natjecanjima i smotrama.

Događanja u školi

Dani zahvalnosti za plodove zemlje

Kao i svake godine tijekom mjeseca listopada naša škola obilježila je Dane zahvalnosti za plodove zemlje. Radionice su se odvijale od 13. do 17. listopada, a završna priredba bila je u petak, 17. listopada 2014. godine, u 12:30 u holu škole.

Kako bi zajednički obilježili tu svečanost, učenici i učitelji su se aktivno uključili u radionice tijekom cijeloga tjedna te donosili plodove zemlje i tradicijske predmete koji su bili izloženi u školi.

Što je sve bitno za zdrave zube?

U srijedu, 15. travnja 2015. godine, u prve razrede je došla doktorica dentalne medicine Ivana Balekić. Stomatologinja je pričala kako je za zube bitna zdrava prehrana (u nju spada voće i povrće, žitarice, mliječni proizvodi, riba, meso, gljive, prirodni iscijeđeni sokovi), zube trebamo prati pola sata poslije jela, stomatologa trebamo posjećivati svakih pola godine.

Prvašići su uživali i s veseljem sudjelovali u predavanju. Ponijeli su i svoj pribor za pranje zubi koji je stomatologinja pregledala. Stomatologinja je za kraj istaknula da kod stomatologa moramo ići dva puta godišnje i da obavezno redovno peremo zube i koristimo zubni konac.

U ovih osam godina kroz svašta smo prolazili mi.

U petom razredu još dobri smo bili, sve dok se nismo malo bolje upoznali.

Sad nas je dvadeset i četvero, a od toga zločestih petero.

Naša raska najbolja je na školi, kad smo mirni, ona to voli.

Uvijek smo jedni za druge tu kada je sve dobro ili pođe po zlu.

Marina „Hajduk“ voli, a od kemije ju glava boli.

Lucija voli TARDISblue, ne smije nitko dirati nju.

Leon po školi hara, dok nastavnike od njega boli glava.

Brajko tenis igra vješto, ali mu je biologiju odgovarati teško.

Brda u Austriju voli ići, a ako treba do Bosne, i pješke će on stići.

Gabrijela se slatko smije i ne može se reći da smiješno nije.

Cici nizak je jako, ali loptu u gol šutira lako.

Petru geografija muči, ali ju ona unatoč tomu uči.

Toni u „Counteru“ je pravi, a u školi probleme radi.

Ivani se rukomet uvukao ispod kože i svaki dan ga igrati može.

Peri je nogometaš postati san, a u teretani vježba svaki dan.

Gudelju testovi ne idu od ruke, a tlak mu zadaje velike muke.

Robert je Sheldon naš, ali povijest ne voli baš.

Josipa voli rješavati matematiku i često prati znanstvenu fantastiku.

Jankovička se smije na sve, a kada treba učiti, nema je.

Lea sve pod kontrolom drži, kad treba pomoć, ona ju pruži.

Ivna kraljica je prava, kad treba odgovarati, zaboli ju glava.

S Karlom našom zezancije nema, pred svaki test ju hvata trema.

Dođa stalno mačke mazi i na njih ona jako dobro pazi.

Ana savjet dobar da i glumiti u predstavi ona zna.

Mihaela zakon nokte ima i zna se pozabaviti njima.

Marko zadaću samo prepisati zna, kaže da će dobiti pet, a dobije dva. Franko šale zbija lako i tome se smije svatko.

I Stjepan je tu u razredu našem koji će ostati u sjećanju vašem

Jednom su bile oluje, jednom su bile kiše...

Jednom smo bili osmaši jednom... i nikad više.

Hvala svim nastavnicima što su se osam godina mučili da bi mi nešto naučili.

Sada svemu došao je kraj, osmi A odlazi, bay-bay!

Ćao Ćao raja,
došli mi do kraja,
Ivić Ivana je 3 godine bila tu,
Rajzl Alen je nasljedio nju.
Karlo utege dizat voli,
Blažu svaki dan drugi mišić boli,
Ivna u imeniku petice reda,
Renati se u školu baš i ne da,
Drago jedinice iz hrvatskog broji,
Jelena u imeniku zadnja stoji,
Mikloš trčati ne voli,
Luka se za 2 iz fizike moli,
Vesela i Tea se odbojkom bave,
Domagoj zabija golove prave,

Nata svaki sat od smijeha plače,
Frenki radi selfije najjače,
Ante gitaru svira,
Hrcu nitko ne smije da dira,
Lidija je aktivna uvijek,
Gogi će reda praviti zauvijek,
Vanesa rastezljiva je baš,
Marino kemičar je naš,
Renato golman je pravi,
dok se Perkan svojom kosom bavi,
ko Matkovića Dinu dira
taj neće nikad imat mira,
Manuela šećer na kraju, pozdravite staru rajju!

Učenici 6. a razreda sa svojom su nastavnicom 22. ožujka 2015. sudjelovali na natjecanju English in action u organizaciji udruge UMNA- iz Zagreba.

To je udruga koja se bavi promicanjem multimedijске nastave, a ovakvo se natjecanje održava po 4. puta. Cilj natjecanja je promicati interes mladih za učenjem engleskog jezika, a naglasak je na razvijanju samopouzdanja pri govorenju i upotrebi jezika. Ove je godine održano u Kraš Auditoriumu u Zagrebu, a naši su se učenici okušali u sve tri kategorije:

Persuasive speaking (Uvjerljivo govorenje)- David Čališ,

Spelling bee (izazov sricanja)- Marija Tadić,

Drama challenge (Dramski izazov)- Matea Veselinović, Antea Maričić, Nina Đurđević i Dora Biketa.

Učenici su imali prilike natjecati se protiv učenika iz čak 60 škola iz različitih dijelova Hrvatske, ali i šire- po prvi puta natjecanju su pristupile škole iz Republike Srpske i Bosne i Hercegovine. Članovi žirija za sve kategorije izvorni su govornici engleskog jezika.

Osim sudjelovanja na natjecanju, učenici su u pratnji svoje mentorice, profesorice Lane Matijaković, posjetili i Zoološki vrt u Zagrebu te imali priliku dvije noći spavati u vrlo neobičnom hostelu Funk Lounge.

Svi su učenici pohvaljeni od žirija, kojeg čine glumci, profesori, ali i komunikacijski stručnjaci. Učenicima je ovo dodatna motivacija za učenjem engleskog jezika, a mentorica je ponosna znanjem kojeg su učenici pokazali te ponašanjem učenika na putovanju, u hostelu, u gradu i na natjecanju. Way to go!

“Za sve ljubitelje opere i one koji će to tek postati”

Učenici osmih razreda u ponedjeljak, 23. 3. 2015. godine u 18 sati, zauzeli su svoja mjesta u prekrasnom osječkom Hrvatskom narodnom kazalištu i s velikim zanimanjem pogledali i odslušali, kako neki smatraju, najbolje djelo ikad skladano. Posljednji put opera Don Giovanni u Osijeku izvedena je davne 1968. godine i odlučili smo iskoristiti priliku pogledati tu poznatu Mozartovu operu.

Radnja opere smještena je u 17. stoljeće u Sevillu, a glavni je lik Don Giovanni, lik utemeljen na poznatom zavodniku Don Juanu.

Sastoji se od dva čina, glazbu je skladao glazbeni genije Wolfgang Amadeus Mozart, a libreto je napisao Lorenzo de Ponte. Opera je praižvedena davne 1787. godine u Pragu. Cilj ovog kratkog izleta bio je dati učenicima mali uvid u čarobni svijet opere i potaknuti interes za kazalištem. Nakon posjeta po reakcijama učenika možemo zaključiti da je cilj ostvaren.

Reportaža koja me odvela u Šibenik

“Ni jezik nije prepreka za bolji život” - naslov je koji me odveo čak do državnoga Lidrana u Šibeniku i donio mi vrijedno iskustvo koje ću zauvijek pamtit! Već na županijskom, povjerenstvo je posebno istaknulo intervju moje prijateljice Ivne i moju reportažu o našim prijateljima iz klupa koji su otišli živjeti u strane zemlje, ali svejedno se nisam nadala pozivu. Mislili smo - ako nekoga stvarno pozovu na državno, bit će to Ivna.... No, prevarili smo se. Radosnu vijest prvo mi je javila Tessa, poznanica s Goranove škole, koja je isto bila pozvana u Šibenik. Ubrzo mi je i nastavnica poslala SMS “Tea, pakiraj se! Putujemo!”.

Sjetila sam se kako smo još u rujnu na sastanku novinarske skupine razmišljali što je aktualno i što bi moglo proći na Lidranu što dalje. Tema se pojavila sama: nekoliko je učenika naše škole odselilo tijekom ljetnih praznika u Njemačku, Norvešku, Kanadu...

Nastavnica je pitala jesmo li s kim u kontaktu i kako je našim prijateljima u novoj sredini. Pripremili smo hrpu pitanja, podijelili zadatke i intervjuirali ih putem Fejsa. Marljivo smo skupljali podatke kako su se snašli vani i njihove fotografije. Sretna sam što smo sve započele zajedno, mi cure iz osmog b i naša bivša razrednica.

Kada sam čula da idem, nisam vjerovala. Pljusnuo me val uzbuđenja! Jedva sam dočekala 23. ožujka. Nije mi se bilo teško ustati u 2 ujutro jer - ne putuje se svaki dan na more. Nakon deset sati vožnje i žamora u busu punom brbljavih i neumornih lidranovaca, bili smo sažvakani. Smjestili smo se u hotelske sobe i sve se ono o čemu smo maštali, počelo događati svečanim otvaranjem Lidrana 2015. U veseloj atmosferi, uz glazbu i scenske nastupe naših vršnjaka, zaboravili smo na umor. Tu sam već imala ekipu: Tessu i našu cimericu Andreu iz Osijeka. Sve smo tri došle s novinarskim radom.

Drugi dan imali smo susret s praaavim novinarima - naučila sam da je to okrugli stol. Svatko je čitao ulomke svoga rada iz Zbornika koji je dobio na poklon, dok bi se prikazivao slajd koji je publici prikazivao rad, njegovu opremljenost, mladog novinara autora, mentora i sliku škole koju predstavlja.

Okolo toga se posebno potrudio predsjednik povjerenstva Borna Lulić, čitateljima Modre laste poznat kao urednik ovog časopisa dugi niz godina. Lijep znak dobrodošlice!

Pročitala sam i ja svoj ulomak i odgovarala na pitanja članova povjerenstva. U povjerenstvu su bili dirnuti temom. Kažu da su se naježili kad su pročitali rad. Predložili su nam, meni i nastavnici, da reportažu pošaljemo dnevnim novinama i saborskim zastupnicima pa nek' se zamisle.

U slobodno smo vrijeme šetali plažom Solarisa, uživali u proljetnoj toplini i suncu i upoznavali nove prijatelje... Bilo mi je prekrasno i još pucam od sreće jer sam bila među 15 najboljih u Hrvatskoj! Zahvalna sam svojoj mentorici Ivni Ivić što mi je u svemu tomu puno pomogla. Poručujem svima: trudite se i ne odustajte, što god radili!

Uspjesi naših učenika na sportskim natjecanjima

Odbojkašice 5. i 6. razreda osvojile su 4. mjesto na Županiji uz mentorstvo Anke Mlinarević. Oni su: Neva Bušić, Ana Šarčević, Zdenka Babić, Tina Lozić, Lucija Weh, Ivona Erceg, Marija Jukić, Matea Lozić, Karla Kapetanović, Lara Posavčević, Maja Mijakić i Marija Pilipović.

Odbojkašice 7-ih i 8-ih razreda na Županiji su osvojile također 4. mjesto. Mentor im je Anka Mlinarević, a ekipu čine: Dora Franjić, Ana Jelenčić, Anja Jurić, Lora Rajković, Antonija Bradarić, Ana Lozić, Lana Buršić, Tanja Karoli, Petra Mikić, Nikol Grbeša, Marija Zrakić i Glorija Čaić.

Rukometašice 7-ih i 8-ih razreda osvojile su 2. mjesto na Županiji uz mentorstvo Anke Mlinarević.

Oni su: Ana Delić, Jelena Barišić, Manuela Kelava, Lana Buršić, Tanja Karoli, Ivana Mihalina, Marija Prskalo, Ivana Goluža, Mia Vidović, Laura Galušić, Marija Prskalo.

Rukometna momčad 5-ih i 6-ih razreda osvojila je 3. mjesto na županijskoj razini. Mentor im je Anka Mlinarević. Igrali su: Luka Jukić, Toni Kovačević, Marko Nemet, Loren Galušić, Lovro Gregačević, Karlo Mesić, Petar Jarčević, Marin Tirić, David Šimić, Filip Čurić, Karlo Erceg i David Skender.

Nogometna momčad 5-ih i 6-ih razreda osvojila je treće mjesto na Županiji. Mentor im je Alen Rajzl, a igrali su: Filip Bionda, Luka Jukić, Mihael Rebić, Bartol Ilakovac, Karlo Bajs, Mislav Šimić, Loren Galušić, Fran Jukić, Mislav Vidaković i Petar Totić.

Uspjesi naših učenika na natjecanjima

Na ovoj stranici ćemo predstaviti naše najbolje učenike koji su se ove školske godine s natjecanja vratili sa zapaženim rezultatima, odnosno bili su među deset najboljih na Županiji ili su čak sudjelovali na državnoj razini. Zbog svojih uspjeha su pohvaljeni na Danu škole. Velike čestitke njima, ali i svim ostalim učenicima koji su sudjelovali na nekim od natjecanja.

Tea Pavković - sudjelovanje na državnoj smotri Lidrano u kategoriji novinarskih radova (mentorica – Ivana Ivić)

Ivna Čurić - sudjelovanje na županijskoj razini Lidrano i prijedlog za državnu razinu (mentorica – Ivana Ivić)
Dramska skupina - sudjelovanje na županijskom Lidranu i prijedlog za državnu razinu, učenici **Ana Sučić, Lucija Bažant, Ivana Goluža, Josipa Ambrušić, Franko Šimunović, Ivan Brdarić, Josipa Ivezić i Karla Mikac** (mentorica - Đurđica Tolušić)

Zdenka Babić – sudjelovanje na županijskoj razini Lidrano u kategoriji literarni izraz (mentorica - Đurđica Tolušić)

Lovro Gregačević – sudjelovanje na županijskoj razini Lidrano u kategoriji literarni izraz (mentorica - Đurđica Tolušić)

Nino Juroš - sudjelovanje na županijskoj razini Lidrano u kategoriji samostalni scenski nastup (mentorica - Blaženka Uzun)

Lucija Bažant 2. mjesto na županijskom natjecanju iz kemije (mentorica - Gordana Ljubej)

Robert Ilijov 7. mjesto na županijskom natjecanju iz kemije (mentorica- Gordana Ljubej) i 10. mjesto na županijskom natjecanju iz fizike (mentor – Igor Kopic)

Iva Perić 7. mjesto na županijskom natjecanju iz matem. (mentorica - Željka Goluža- Gregačević)

Davor Vidović 7. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Mario Racić)

Mislav Čota 10. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Mario Racić)

Petra Mikić 10. mjesto na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Mario Racić)

Petar Karlić 6. mj. na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Zvonko Belvanović)

Lea Krsnik 4. mj. na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Zvonko Belvanović)

Gabrijela Bušić 10. mj. na županijskom natjecanju iz povijesti (mentor - Zvonko Belvanović)

Ivan Brdarić 6. mj. na županijskom natjecanju iz njemačkog jez. (mentor - Kristina Mateković)

Jelena Lorena Horvat osvojeno 9. mj. na županijskom natjecanju iz tehničke kulture (mentorica – Vesna Stuhli).

Gabrijela Milić, Andrea Šekerija, Barbara Šekerija, Maja Đambić i Veronika Ivić - sudjelovanje na natjecanju u prvoj pomoći (mentorica Judi Makonnen Rajnović).

Za izuzetnu kreativnost i sudjelovanje na natječaju Moja prva knjiga pohvaljuju se sestre **Iva i Maja Mijakić**. Mentorice su im **Zorica Bagarić Šušak i Valentina Jakšić**.

8.ŠP

8.ŠP

Tri godine Belki nas učio
pa se za ravnatelja odlučio.
Zadnju godinu Ivica nam došao,
s nama je puno toga prošao.

Zdravka elita je prava,
Boškinu mamu od njenih ocjena boli glava.

Ivana i Mirna blizanke su naše,
Anamariji četvorka iz fizike ne paše.

Laura za dvojku iz kemije nastavnicu moli,
a Iva tete čistačice jako voli.

Ana bajozerske fore ima,
Mario šmeker je pred svima.

Dario zezat sve voli,
Pero da prođe s pet nula Boga moli.

8.ŠP

Paulina tri frtalja hlače nosi,
Lulić se svojom linijom ponosi.
Luka Star Wars stalno gleda,
Robert svoj mobitel nikom neda.
Petra kad odgovara samo šuti,
Matej sa curama nešto muti.

Mislavovi mišići su strava,
Marija nove zakone fizike stvara.
Jakov za novu igricu mamu moli,

Fićo pivce popit voli.
Mia na koncert Milana Stankovića želi ići,
al' on u Đakovo nikad neće stići.

Od nas boljih biti neće,
poželite nam puno sreće.

U školi dok nas mnogi uče
ocjene nas i dalje muče.
Neki misle to je slatka šala
pa je njima zato prazna glava.
Barbara zadnja u imeniku stoji
odgovaranja se često boji.
Maji konj jede iz ruke
a u školi nema muke.
Andrea nogomet gleda
i stalno dioptrije reda.
Veronika stalno raspoloženje mijenja
svima nam muke sprema.
Gabrijela povjesničarka prava
zna povijest da zaboli te glava.
Patrik naš učiti ne želi
pa u školi ne prolazi po želji.

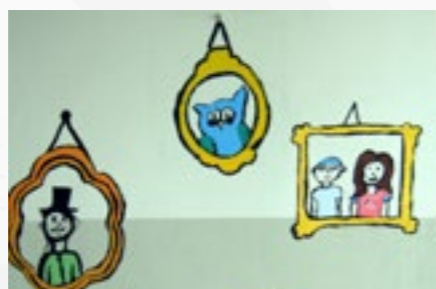
Dario mali
igrač pravi.
Aco je s osnovnom kvit
pa ode u T. T. pit.
Leo plejku rastura bez muke
zato matematika ne ide mu od ruke.
Marku škola ne ide od ruke
ali zato traktor vozi bez muke.
Ivan odlično nogomet igra
zato previše cure dira.
Stipe životinje jako voli
zato nije redovito u školi.
Marin naš razrednik nek
nas se uvijek sjeti
bili smo njegovi hodajući vjetri.
Osnovna škola srcu našem dika,
tko nas ne zna
žalit će dovijeka.

Veseli školski zidovi

Školska je kuhinja u veljači živnula bogatija hranom i voćem, a s hodnika su se počeli smiješiti "smajlići"! Nije ovo san o našoj školi kakva bi trebala biti, nego su to stvarne slike veselih boja kojima su ispunjeni zidovi blagovaonice i dijela hodnika zahvaljujući vrijednim i kreativnim - četvrtašima!

Vješte ruke Ive Perić i Carmen Pranjkočić iz 4.a iscrtale su po zidovima hranu, voće te brojne dječje likove i motive. Boje je miješala "majstorica za boje" Ana Kasunić iz 6.c, hodnik uz učionice razredne nastave bojali su svi učenici četvrtog razreda, a grupa učenica iz četvrtog, šestog i osmog razreda, kojoj se pridružio jedan šestaš, obojila je zidove u blagovaonici i oko kabineta psihologinje.

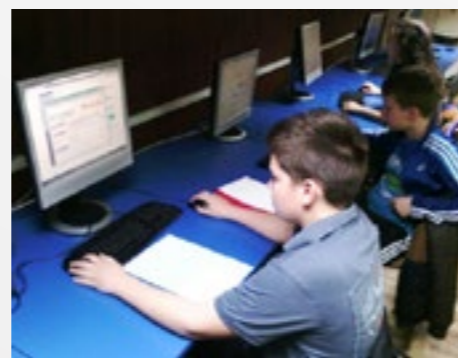
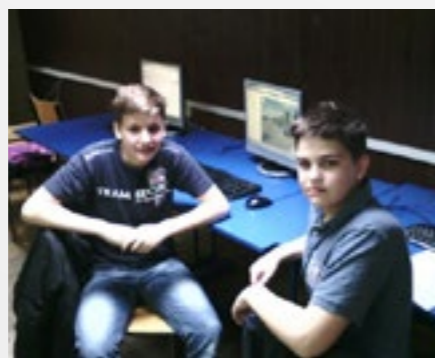
Uljepšavanje školskih hodnika završeno je u travnju postavljanjem "eko-otoka", novih drvenih klupa koje služe kao spremnici za otpad, a oslikali su ih kreativci likovne skupine. Rezultat je ljepše lice cijele škole.

Sudjelovali smo u kvizu *Koliko poznaješ Hrvatski sabor?*

U petak, 27. ožujka 2015. godine, za učenike osnovnih škola u Hrvatskoj organizirano je kviz natjecanje pod nazivom *Koliko poznaješ Hrvatski sabor?*

Kviz je imao informatičku podršku CARNet-a, a odvijao se online u isto vrijeme za sve osnovne škole u Hrvatskoj koje su se prijavile za natjecanje. Cilj ove aktivnosti je provjeriti koliko učenici osnovnih škola poznaju Hrvatski sabor i njegovu ulogu u hrvatskoj povijesti, što znaju o ustroju i načinu rada te važnim odlukama i zakonima koje je Sabor kroz povijest donio, o pravima i odgovornostima saborskog zastupnika te o znamenitim pojedincima koji su dali poseban doprinos u njegovu radu.

Našu školu predstavljali su ovi učenici: Ivan Jaman i David Čališ iz 6. A razreda, Ivana Svalina i Antonija Bradarić iz 7. A razreda te Ana Jaman i Luka Labudović iz 8. C razreda.

„Danas mali, sutra veliki majstor“

Naša škola je 24. travnja 2015. godine bila domaćin pete po redu manifestacije „Danas mali, sutra veliki majstor“ koju organizira Društvo pedagoga tehničke kulture – Slavonija.

Ove godine sudjelovalo je oko 40-tak ekipa iz Osječko-baranjske, Brodsko-posavske i Virovitičko-podravke županije. Ekipe su činili dva učenika i učitelj mentor, a izrađivali su tehničku tvorevinu od šperploče. Našu su školu predstavljali Robert Ilijov (8.a), Stjepan Vitovski (8.a), Marko Dragić (7.b) te Jure Rotim (7.b). Prvo mjesto osvojila je ekipa OŠ Vladimir Nazor iz Đakova. Nadamo se da su se svi sudionici zabavili i čestitamo svima koji su sudjelovali.

Dramska grupa u posjetu Klubu Neven

Dramska grupa naše škole koja nas dugi niz godina uspješno predstavlja na smotri LiDraNo i uveseljava svu svoju publiku, u ponedjeljak 11. 5. 2015. u pratnji mentorice i nastavnice Đurđice Tolušić posjetila je Klub Neven.

Dramci su za korisnike Kluba Neven izveli vlastiti igrokaz pod nazivom Kad sve krene naopako. Osim glumeći, vrijeme su proveli u ugodnom druženju s nevenovcima.

Jedna je korisnica taj dan imala rođendan pa je druženje proteklo i u slavljeničkom duhu.

Izvanučionička nastava povodom *Dana planeta zemlje*

Učenici 4. razreda iz PŠ Kuševac su povodom Dana planeta zemlje izveli izvanučioničku nastavu u prirodi na imanju obitelji Milković, nedaleko od Kuševca.

Učenici su "slušali Zemlju i kad se ne ljuti", uočavali i objašnjavali povezanost biljaka i životinja u životnoj zajednici travnjaka, odgovarali na kviz pitanja o ekologiji, mjerili i izračunavali opseg trokuta, igrali nogomet ... Nakon svega i pizza je bila ukusnija u društvu i u prirodi.

KRENI DALJE

Kad si tužan i brige te more,
Kad si usamljen i pun boli,
nemoj plakati, suspregni suze,
kreni dalje.

Nikad ne odustaj, bori se.
Taj pad samo će te ojačati.
Zato ustani, stisni zube,
Kreni dalje.

Nauči voljeti, budi voljen,
Nauči primati, budi primljen.
Nemoj stati, kreni dalje.

Znaj što želiš i čemu se nadaš.
Idi svojim putem i ne skreći s njega.
Ako ga još nisi našao, ne brini,
Nastavi tražiti, kreni dalje.

Budi pomoć i prijatelj svakome.
Imaš prijatelja? Ne ogovaraj ga.
Ako te ikad naljuti ili povrijedi,
Oprosti mu, kreni dalje.

Uvijek daj najviše od sebe.
Predan rad posveti onome što voliš i u
čemu si dobar.

Znaj da jedna mala pogreška nije kraj.
To je samo jedna od tisuću pogrešaka
u tvom životu.
Zaboravi grešku, zapamti uspjeh,
Kreni dalje.

Ne zahtijevaj puno ako želiš sreću.
Sreća se krije u malim stvarima.
Usrećuj druge i bit ćeš sretan.
Nastavi tako, kreni dalje.

Vjeruj u svoje snove i svoja maštanja!

Lovro Gregačević, 6.c

Carmen Pranjčević, 4.a

ŠKOLA

Moja je škola najbolja u gradu,
ne bih je mijenjala ni za veliku čokoladu.

Kažu da je u školi mučenje,
jer je tamo samo učenje.

U hodnicima je pod satom tišina,
ali kada zvono zazvoni nastaje buka.

Kada u školi šest sati imaš,
glavobolja uvijek zavlada.

Kada u školi jedinicu imaš
kući bolje da se ne vraćaš,
ali s peticom iz škole
nagrada te neka uvijek čeka.

Petra Juroš, 6.b

Anamarija Karlović, 5.a

Najljepše je đačko doba

Ja osobno mislim da je najljepše đačko doba. Imamo samo par obaveza učiti, pisati zadaću...biti dobar đak. Nije lako biti odrasla osoba. Moraš raditi, brinuti se sam o sebi, to nije lako. Kada sam bila mala, mislila sam da je biti odrastao jako lagano, sam radiš što te volja, ali to nije tako jednostavno. Đačko doba je najljepše zato što možeš puno toga naučiti uz malo truda... Škola može bbiti dobra, a ne loša kao što svi učenici misle. Za mene je najljepše đačko doba.

Lara Juras, 6.b

Priroda i ja

21.3. počelo je proljeće. Sunce je sjalo i priroda se budila. Šarenio se svijet. Jednog proljetnog jutra rano, u sedam, pijetao je zakukurikao i probudio se svijet. Svi su krenuli u šetnju prirodom. Pronalazili su razne puteljke koji su vodili do šuma, livada, jezera, potocića. No ja sam dane provodila na livadama. Tamo je bilo toliko lijepo i šareno. Sunce je sjalo i obasjavalo prirodu i mene, a ptice su pjevale veselu pjesmu.

Matea Jukić, 5.c

ŠKOLA

U školi se uči,
pjeva i muči.

Kroz nju dopire
muk,cika i urlik.

Mi đaci profesore mučimo,
jer ne volimo da učimo.

Škola je topli dom
i dječjih ruku tvor.

S radošću i veseljem
sjeli smo u đačke
klupe i smirili muke.

I zato vjerujte: „Od
kolijevke, pa do groba
najljepše je đačko doba!“
Elena Vidović, 6.b

Josip Čaić, 7.c

AH,PROLJEĆE

Ispod mraza, ispod lišća
provirila ljubičica,
zove nas tiho dođite svi,
proljeće pozdraviti!
I jaglac žuti veselo se smije,
stiglo je proljeće, nema više zime.
Sada vidim samo nasmijana lica
i čujem veseli cvrkut ptica.

Nikolina Mravunac, 6.b

Mirna Brkić, 8.c

Čarobna jesen

Kroz gole grane drveća osjećam dolazak jeseni. Miris otpalog lišća i rumenih jabuka širi se zrakom.(Jabuke me neodoljivo podsjećaju na bakine kolače s cimetom, pa mome oduševljenju njihovim mirisom nema kraja.)

U najljepšem dijelu čarobne jeseni plodovi jabuka sazrijevaju i spremaju se za svoj životni put; rumeni i puni optimizma, željni novih životnih avantura. Ali, neki trunu, stare i umiru; baš kao i čovjek koji nije ostvario ono što je htio, kojemu se neka tragedija ili prerana smrt ispriječila u ostavrenju zacrtanih ciljeva.

Kao što je proljeće vrijeme rađanja novoga života, jesen je vrijeme umiranja. Nebo plače, a takvi su i ljudi.To je nekada i dobro jer zastor od nebeskih kapi sakrije naše ovozemaljske suze, prekrije bore na umornome licu i ovlaži ostarjele ruke koje su umorne od držanja štapa i ovozemaljskog života. A noge? Noge se spremaju na dugi put koji nema cilja. Penju se stepenicama od oblaka koje vode do neba pozdravljajući se sa životom i razmišljajući o onima koji misle na nas. U crnom odijelu idu na neko bolje i ljepše mjesto, kao ptice na jug u toplije krajeve. Ptice odlaze i bježe od jeseni; od kiše koja će ih zapljusnuti tugom i vjetra koji će ih odnijeti osjećajima i sjećanjima na neke bolje dane.

Ali, i u jesenskim se danima kroz oblake probije malo sunca, malo svjetla koje nas budi i vraća u život. Kao što će ukusna jabuka završiti u sočnom kolaču moje bake koja će ga začiniti s malo cimeta (jer, kažu da cimet poboljšava raspoloženje), tako i ja neću gledati na jesen kao na neko tužno i tmurno vrijeme u životu čovjeka. Divit ću se i uživati u njezinim bojama, čarima, bogatstvima. Obut ću gumene čizme, odjenuti kišnu kabanicu, trčati do Gaja i nazad i očekivati kada će se duga nadviti nad moj grad i još ga više uljepšati.

Za mene je život jedna luda vožnja u kojoj je sve moguće. Zato svaku jesen, kakva god ona bila, treba proživjeti kao sunčanu, čarobnu jesen.

Antonija Bradarić, 7.a

Haiku

Ravna su polja,
Putem klasova vode.
Sunce putuje.

Listovi mali
Grane obogaćuju.
Proljeće je tu.

Plodovi višnje
Oživjeli su mjesto.
Tamno crveni su.

Oblak tamni
Nadvio se nad zemljom.
Proljetna kiša.

Zdenka Babić, 6.c

Ivana Duvnjak, 6.a

Lana Kočiš, 5.b

Elizabeta Zeko, 7.ŠP

Marko Dragić, 6.b

ŽIVOT NA SJEVERU

Josip

JOSIP RAJKOVIĆ

Živi u Norveškoj, kamo ga je odvela sportska karijera tate Gorana, rukometnog vratara

Pred tatnim plakatom

Veliki odmor traje 45 minuta i nema ocjena!

Desetogodišnji Josip Rajković odselio je s obitelji prije godinu i pol dana u Norvešku. Da njegovog tatu rukometna lopta nije odvela tako daleko, 2.7000 km odavde, na europski sjever, on bi i danas živio u Đakovu, išao u četvrti razred naše škole (gdje je polazio prva tri) i provodio vrijeme kao većina vršnjaka.

Okavko se Josipov život preokrenuo naglavačke! Ispričao nam je kako se snašao u stranoj zemlji, kako izgleda njegova škola u Trondheimu, je li naučio nama neobičan norveški jezik i što mu đakovačko najviše nedostaje.

Trondheim

Kako si reagirao kada su ti roditelji rekli da se selite na daleki sjever?

Znao sam da će mi biti dobro jer smo nekoliko puta, dok smo živjeli u Đakovu, posjetili tatu i vidjeli kako je ovdje. Nismo se jako dugo pripremali.

Josipe, zašto si preselio u Norvešku?

Zato što su tatu zvali da igra rukomet u Norveškoj. Ovdje je zvijezda! Dobio je ugovor na više godina pa je htio da seka Fani, brat Frano, mama Marija i ja doselimo k njemu, da smo svi na okupu, cijela obitelj. Povelili smo i psa Bubu.

Je li ti bilo teško ostaviti kod kuće prijatelje i rodbinu?

Nije, jer su svi obećali da će doći k nama u Norvešku! Ali, daleko je to...

Kako ti se sviđa Norveška?

Lijepo mi je. Živimo u Trondheimu, gradu deset puta većem od Đakova. Ovdje mi se najviše sviđa sportski duh i nogometni treninzi. Imamo igrališta s umjetnom travom - u dvoranama!

Jesi ondje našao nove prijatelje? Ima li i drugih doseljenika?

Imam puno prijatelja. Neki su Norvežani, neki doseljenici kao ja. U mom su razredu prijatelji iz Turske, Poljske, Irana, Somalije, s Filipina i Tajlanda, a imam i prijatelja kojemu je mama iz Vinkovaca pa on zna hrvatski! Super je što svi moji najbolji prijatelji treniraju sa mnom nogomet!

Trondheim

Trondheim

Dok tata trenira, ostatak obitelji je u zimskoj šetnji

Imaš li hobije? Gdje najradije provodiš slobodno vrijeme?

Moj prijatelj Gabor i ja često idemo u knjižnicu koja je jako blizu našeg štana. Osim puno knjiga i novina, ima i gomila filmova i nekoliko „plejki“ na kojima se zajedno igramo. Sve je besplatno, a zanimljivo je da si u toj knjižnici možeš naručiti knjigu iz bilo kojeg dijela svijeta. Puno vremena provodim sportski, na nogometu i rukometu. Imam treninge, a i kada nemam trening, odem do nogometnog igrališta; uvijek je ondje netko iz mog razreda, trava je umjetna pa uvijek možemo igrati. Često odlazim s tatom u rukometnu dvoranu, gdje igram rukomet s bratom i prijateljima.

Jesi li naučio norveški jezik? Je li težak?

Jezik mi nije težak. Zahvaljujući prijateljima u školi sada ga već jako dobro znam. Smijem se svojoj mami koja još nije naučila norveški i loše ga govori!

Jedeš li norveška ili naša jela?

Jedem norveška jela, ali više volim kada mi mama kuha domaća! Ne volim baš dimljenog lososa na kruhu, a to je popularno i često norveško jelo. Puno mi je bolja naša kobasica!

U koju školu ideš? Koje su razlike između hrvatskih i norveških škola? Opiši nam svoj školski tjedan.

Idem u 4. razred Saupstad škole. U školu idemo od ponedjeljka ujutro do petka u 13. Svakog ponedjeljka dobijemo novu knjigu za lektiru i vraćamo je idućeg ponedjeljka, ali ne moramo ništa pisati; samo je čitamo koliko stignemo. Veliki odmor traje 45 minuta i uvijek ga provodimo vani u igri. Predmeti su: norveški, matematika, engleski, priroda i tjelesni. I to je sve. Razlika: uvijek idemo ujutro u školu, nikada popodne, nema puno zadaće - samo malo, možda pola sata rada i samo od ponedjeljka do četvrtka. Sve knjige, bilježnice, olovke i sav školski pribor dobijemo u školi, do sedmog razreda nema ocjena, a poslije tjelesnog, na kojem jednom tjedno obavezno plivamo u bazenu, tuširamo se. Često idemo na izlete, u muzeje, na predstave i u kino!

BRZA PITANJA ZA JOSIPA

1. Hrvatska ili Norveška? I Hrvatska i Norveška.
2. Najdraže jelo? Juha i špinat, a može i juha od špinata. Mljac!
3. Najdraža poznata osoba? Messi.
3. Najdraža povijesna Leonardo Da Vinci.
4. Najpopularniji sport? Nogomet, ipak.
5. Knjiga ili film? Knjiga ili još bolje - strip!

Razgovarala:
Ivna Čurić, 8.b

Kako se ljudi ponašaju prema doseljenicima?

Prema meni su svi jako dobri. U školi je zabranjeno zadirkivanje i ismijavanje druge djece. Kada dođe novi učenik, svi mu pomažemo da što prije nauči norveški i ne smijemo mu se kad pogriješi!

Što ti posebno nedostaje iz Hrvatske?

Nedostaje mi svašta! Najviše moja baka Eva. Volio bih i da mi dođu prijatelji iz Đakova, kako su obećali!

Marija u društvu nove prijateljice

ISELJA

28.000
iselilo je iz
u 2 godineZBOG DUBOKE
GOSPODARSKE I SOCIJALNE
KRIZE U SLAVONIJI CIJELE
OBITELJI ODLAZE NA ZAPAD

Piše: Tea Pavković, 8.b

Ni jezik nije prepreka za bolji život

U potrazi za ljepšim životom i većim mogućnostima iz Hrvatske sve češće sele cijele obitelji! Djeca, tinejdžeri koji odlaze nerado ostavljaju za sobom svoju školu, prijateljstva i simpatije, svjesni da u isto vrijeme otpočinju novi život u nepoznatom, u tuđoj zemlji, no ipak sretni jer nisu sami, jer je njihova obitelj na okupu. Među strancima, na tisuće kilometara udaljeni od doma za koji ih veže djetinjstvo i osnovnoškolski dani, naši se vršnjaci uspijevaju uglavnom dobro snaći, pa kad se riješe prvih stresova, u razredima stranaca, doseljenika, uz pomoć novog okruženja uče jezik i stječu nove prijatelje.

Njemačka, obećana zemlja

Marija Grbeša (16) poslala je za svojim roditeljima u njemački Ratingen, grad nadomak Düsseldorfa, gdje su joj mama i tata pronašli posao i počeli živjeti. Prije preseljenja grizla je nokte. „Bilo mi je užasno, samo sam razmišljala kako će mi biti kada odem, mislila sam da nikada neću naučiti jezik... Plakala sam... Nadala sam se da ću ipak ostati sa sestrom u Đakovu, da ću nagovoriti roditelje da ostanem, ali nisam uspjela i morala sam poći za njima. Tako je mama, kad su u Njemačkoj pronašli stan, došla po mene i mog mlađeg brata Vilima. Cijelim sam putem plakala“, prisjeća se odlaska iz svoga grada u lipnju prošle godine učenica 9. razreda ratingenske škole. Krenula je u razred stranaca u kojoj je i djevojka iz Bosne, što ju je ohrabrilo. „Škola je jako velika, pohađaju je učenici od 5. do 12. razreda i svi idemo u jednu smjenu, jutarnju. Ima dvije

sportske dvorane, bazen, kantu, ima čak svoje životinje, pa npr. iz svoje učionice imam pogled na školske konje“, nastavlja Marija. Komunikacija na njemačkom za nju nije veliki problem jer ga je učila svih osam godina u osnovnoj školi u Hrvatskoj, pri čemu je dobro svladala gramatiku. Nove riječi usvaja razgovorom ili zaviri u rječnik, ali priznaje da jezik, sam po sebi, nije nimalo lagan.

Svi ravnopravni i prihvaćeni

Teže nego Marija s jezikom se nosi Sara Jurić (13) koja ga marljivo usavršava na posebnom tečaju. U Ludwigshafenu na Rajni živi gotovo godinu dana, pohađa završni razred njemačke osnovne škole za strance, trenira odbojku i nagodinu će u gimnaziju „Max Planck“. U školi se, naravno, govori njemački, no s prijateljima iz domovine često razgovara na hrvatskom. „Najtužnije mi je bilo kod kuće ostaviti širu obitelj i prijatelje koje ću

moći posjećivati samo triput godišnje. Ljudi su ovdje jako ljubazni, ne smiju nam se, a ima nas puno doseljenika, već nas razumiju i pomažu nam u svemu“, tvrdi Sara. Objašnjava da se našla u Njemačkoj jer su joj roditelji u Đakovu ostali bez posla. Da Nijemci imaju razumijevanja za strance kaže i Marija. „Svi su profesori dragi i spremni pomoći. Među djecom ne postoji rasizam, iako ima učenika iz cijelog svijeta i svih boja kože: iz Kine, Sjedinjenih Država, Pakistana, Italije, Rusije, Maroka, Gane, Turske, Irana, s Filipina... Svi smo ravnopravni i prihvaćeni“.

VANJE!

mladih
Hrvatske

Na pitanje koga je ili što bilo najteže ostaviti doma, Marija odgovara - dečka! „Taman smo započeli vezu kada sam saznala da moram ići, ali još smo zajedno iako smo udaljeni 1.200 km. Nedostaje mi dečko, prijatelji i rodbina... Ali i moja škola, učitelji. Da mogu bar jedan dan biti u svojoj bivšoj školi, sa svim profesorima i prijateljima. Nedostaje mi i Đakovo - jako!“, iskrena je ova bivša učenica Čolnićeve škole. Dolazak u zavičaj najavljuje tek za ljetne praznike.

Jednosmjerna karta za Kanadu

Za roditeljima i njihovim poslom još je jedna naša učenica Ivona Mesaroš (15) potegnula neusporedivo dalje, preko Atlantskog oceana i na drugi kontinent - do Kanade! „Da putujem, možda i zauvijek, saznala sam kada je tata primio e-mail da je u Kanadi dobio posao. Bila sam stvarno presretna zbog njega i cijele obitelji. Bili smo jako nezadovoljni životom u Hrvatskoj, odlazak smo planirali gotovo

dvije godine i najteže mi je bilo pozdraviti se s bakom“, priča Ivona koja živi u Saskatoonu, gradu u unutrašnjosti Kanade, gdje polazi katoličku gimnaziju „Bishop James Mahoney“.

Marija:
Nadala sam se da ću ipak ostati sa sestrom u Đakovu, da ću nagovoriti roditelje da ostanem, ali nisam uspjela i morala sam poći za njima. Tako je mama, kad su u Njemačkoj pronašli stan, došla po mene i mog mlađeg brata Vilima.

Nakon što je teško podnijela selidbu, Mariji se vratio osmijeh

Ivona:
Da putujem, možda i zauvijek, saznala sam kada je tata primio e-mail da je u Kanadi dobio posao. Bila sam stvarno presretna zbog njega i cijele obitelji. Bili smo jako nezadovoljni životom u Hrvatskoj, odlazak smo planirali gotovo dvije godine.

Demografski stručnjaci tvrde da je u protekle dvije godine iz Hrvatske iselilo 28.000 mladih, što je grad veličine Vukovara. Da iseljavanje iz domovine, nažalost, postaje potreba, nekima i jedini izbor, potvrđuje sve što su o svome odlasku ispričale naše bivše učenice Marija, Sara i Ivona. Iako su ostale uskraćene za dugogodišnja prijateljstva koja su zasnovale u svom gradu, one danas u visokorazvijenoj Europi i Americi svladavaju jezike, hrabro napreduju i žive boljim životom. Za mnoge naše vršnjake to je samo san.

Sarina škola u Ludwigshafenu

U četvrtak, 9. travnja 2015. godine, posjetili su nas predstavnici Udruge veterana vojne policije sudionika Domovinskog rata Zadarske i Osječko-baranjske županije i učenicima sedmih i osmih razreda održali predavanje o Domovinskom ratu.

Oko 170 učenika skupilo se u holu naše škole kako bi poslušali izlaganje o ovom važnom razdoblju naše povijesti. Ravnatelj škole, gospodin Zvonko Belvanović, predstavio je naše goste te im zaželio dobrodošlicu u Đakovo i našu školu. Učenike su zatim pozdravili i gospodin Ivan Delija, predsjednik Udruge veterana vojne policije Osječko-baranjske županije te gospodin Josip Adžić, predsjednik Udruge veterana vojne policije sudionika Domovinskog rata Zadarske županije.

Josip Adžić naglasio je, između ostaloga, učenicima: Naš cilj je širiti istinu o Domovinskom ratu, govoriti mlađim naraštajima kako je sve to bilo i to iz prvih izvora, od nas samih sudionika. Saznali smo kako je ovo predavanje u našoj osnovnoj školi samo jedno u nizu sličnih predavanja koja su već do sada održali u školama diljem Hrvatske, ali i izvan nje. Naravno, sva predavanja se provode uz suglasnost Ministarstva obrazovanja, znanosti i sporta jer su 2013. godine dobili suglasnost za održavanje predavanja na temu Domovinski rat u osnovnim i srednjim školama.

Naravno da su povijesna događanja puno zanimljivija za učenike kada ih pričaju stvarni sudionici tih događaja. Zbog toga je riječ i preuzeo gospodin Sergej Luković, nadnarednik HV-a i djelatni dočasnik koji je obišao skoro sva ratišta kao branitelj. Prvo smo pogledali kratki film u kojemu je prikazana kronologija napada na Hrvatsku i tijekom njezine obrane. Zatim je gospodin Luković, u interaktivnoj komunikaciji s učenicima, nastojao predstaviti te ratne dane, naše gradove koji su stradali i ljude koji su na bilo koji način žrtve jedne bezumne agresije, o čemu je nužno stalno govoriti u cilju da se ne zaboravi i dakako ne ponovi.

Na samome kraju učenici su se okupili ispred škole i napravili zajedničku fotografiju s našim gostima.

Školski projekt Gospodarenje otpadom i obilježavanje Dana planeta Zemlje

Ove školske godine odlučili smo se sustavnije baviti ekologijom te kod učenika razvijati svijest o potrebi racionalnog gospodarenja otpadom, o važnosti očuvanja okoliša, ali i o važnosti humanitarnog rada. Iz navedene potrebe izrastao je školski projekt Gospodarenje otpadom koji je svoj vrhunac dosegao 22. travnja obilježavanjem Dana planeta Zemlje.

“Eko otoci” koje su oslikali marljivi i kreativni učenici naše škole.

Tijekom školske godine učenici su se bavili raznim ekološkim temama. Istraživali su važnost recikliranja različitog otpada (papira, plastike, baterija), ali i prikupljanja bio otpada. Oslikavali su naše nove “eko otoke”, prikupljali otpad, izrađivali kompostište. Osmišljavali su eko-poruke i izrađivali eko-plakate i prezentacije. Sudjelovali su i u akciji prikupljanja plastičnih čepova za oboljele od multiple skleroze Primorsko-goranske županije. Prikupili smo veliku količinu čepova te s akcijom nastavljamo i dalje. Na jednoj od radionica izrađivali su i eko torbe za kupovinu kako bi ukazali na nepotrebno korištenje jednokratnih plastičnih vrećica koje se vrlo često pronađu odbačene u okoliš. Nadamo se da će njihov trud potaknuti i ostale učenike na pravilno zbrinjavanje i razboritu uporabu plastike u svakodnevnom životu.

Učenici 4. razreda vagali su plastične čepove koje smo prikupljali tijekom školske godine. U matičnoj školi je dosad prikupljeno preko 50 kg plastičnih čepova.

Učenici 5. razreda prikupljali su biootpad i izrađivali kompostište.

Učenici su po školi nosili transparente s eko porukama.

Dana 12. lipnja 2015. godine u našoj školi održana je prezentacija školskog projekta „MIRIS KNJIGE“. Projekt je osmislila voditeljica projekta školska knjižničarka Ivanka Majbaum. Projekt je trajao tijekom cijele godine, a na kraju su svi prezentirali svoj rad.

Cilj projekta je poticanje čitanja, istraživanja i timski rad učenika pod vodstvom svojih mentora, predmetnih nastavnika, učenike ohrabriti i inspirirati da budu istraživači i kreativci. Učiti se rješavati probleme, svladavati ideje te otkrivati vlastite mogućnosti i potencijale.

U projektu su sudjelovali učitelji razredne nastave : Ljiljana Balekić, Pera Vranaričić, Goranka Koren, Željka Gregačević i Blaženka Uzun te učitelji predmetne nastave : Boja Viljetić (biologija), Gordana Ljubej (kemija), Ivanka Vukojević (vjeronauk), Mario Racić (povijest), Kristina Jelošek (engleski jezik) i Đurđica Tolušić (hrvatski jezik i dramska grupa).

Sve prikazano u projektu pokazuje izrazitu kreativnost u radu, kako nastavnika, tako i učenika, želju i volju za takvim oblicima rada te promiče čitateljsku pismenost ključnu za razvoj svih pismenosti. O kreativnosti i tijeku prezentacije najbolje govore fotografije.

Učenici 8.a razreda su tijekom ove školske godine, a povodom obilježavanja Dana planeta Zemlje, organizirali nekoliko radionica na kojima su obrađivali teme vezane za gospodarenje otpadom.

Pri tome su se posebno bavili plastikom - njezinim zbrinjavanjem, recikliranjem, štetnim utjecajem neke plastike na zdravlje čovjeka, simbolima i značenjima tih simbola na proizvodima od plastike. Na jednoj od radionica izrađivali su i eko torbe za kupovinu kako bi ukazali na nepotrebno korištenje jednokratnih plastičnih vrećica koje se vrlo često pronađu odbačene u okoliš. Nadamo se da će njihov trud potaknuti i ostale učenike na pravilno zbrinjavanje i razboritu uporabu plastike u svakodnevnom životu.

Projekt Šafran

Sada već tradicionalno, učenici osmog razreda područne škole u Širokom Polju i ove su godine zasadili šafrane i ponovno je postignut uspjeh jer su šafrani procvatili. Da se podsjetimo, naša škola dio je međunarodnog projekta u kojemu se svake godine sade šafrani u znak sjećanja na žrtve holokausta. Projekt je namijenjen učenicima od jedanaest do osamnaest godina, a u njega su uključene škole iz gotovo čitavog svijeta. Lukovice se dobivaju preko Spomen-područja Jasenovac koje u Hrvatsku šalje Irska zaklada za obrazovanje o holokaustu (Holocaust Education Trust Ireland). Sade se u listopadu u znak sjećanja na milijun i pol židovske i tisuće druge djece koja su stradala u holokaustu. Žuti cvjetovi podsjećaju na žute Davidove zvijezde koje su Židovi bili prisiljeni nositi pod nacističkom vlašću.

Predstava Zmaj i princeze

U srijedu, 22. listopada 2014. godine, u holu naše škole gostovalo je *Lutkarsko kazalište Mostar* sa svojom predstavom *Zmaj i princeze*.

Predstavu su pogledali učenici od 1. do 4. razreda, a došli su i naši učenici iz područnih škola. Riječ je o dječjoj predstavi punoj humora, a djeci ponajviše zabavna zbog govora i pokreta glumaca. Bajka govori o zmaju koji traži princezu, ali svaka ima neke mane i vrline. Priča stavlja naglasak na različite karaktere naših princeza, odnosno naše djece, i na to kako od njih napraviti moralne, uzorne i kulturne građane i izbjeći sve probleme današnje mladeži.

Predstavu je po motivima Milade Mashatove osmislio i preradio Kyriakos Argyropoulos iz Grčke, koji je predstavu i režirao zajedno sa asistentom Stanislavom Stanevim iz Bugarske. Priču o zmaju i čak četiri princeze na sceni su ispričali i oživjeli glumci Lutkarskog kazališta Mostar Ivan Nevjestić, Marta Haubrich i Ružica Bošković. Da su napravili dobru predstavu, najbolja im je potvrda publika, koja je glumce na kraju izvedbe nagradila velikim pljeskom.

ODLIKAŠI

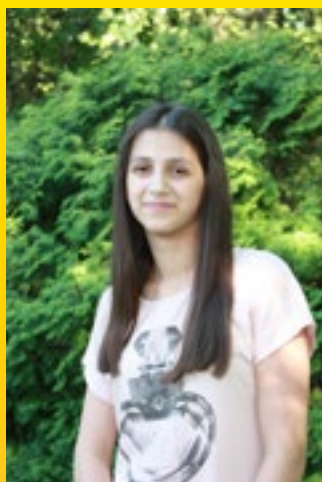
8.b

naši ...

razred

Domagoj Kušević

Ivna Čurić

Manuela Kelava

Lidija Pejić

Tea Pavković

Anamaria Đurašević

Mario Jaman

Ana Jaman

8.c

razred

Petar Karlić

Mislav Mores

Mia Vidović

Marija Prskalo